

LBRIS

We know
books

**BĂTĂLIA
CORPOHOȚILOR**

Lincoln Peirce

Traducere din engleză de
Ecaterina Godeanu

miniGRAFIC

Cred că sir Bădărănescu mă urăște.

În trei ore de antrenament cu sabia, nu s-a oprit deloc din zbierat – mai ales la subsemnata. Întrebarea este:

DE CE?

Doar nu sunt cea mai nepricepută din clasă. Unii dintre puștii ăștia nu fac diferența între o sabie și un salam. Dar de fiecare dată când neînfricatul nostru lider vrea să-și aerisească amigdalele...

- Nu sunt oboșită, mormăi eu.
- Serios? pufnește el.

ATUNCI N-AI
NICIO SCUZĂ PENTRU
TEHNICA ASTA JALNICĂ!

Poftim? Tehnica mea e cât se poate de bună. Problema e INSTRUCTORUL nostru. Bineînțeles, n-aș spune niciodată așa ceva cu voce tare. La ACRM – Academia de Cavaleri a Regatului Măisăfie – cea mai importantă lecție nu e despre lupta cu sabia sau trasul cu arcul. E despre cum să caști ochii...

Câh. Nu poate să-mi arate ALTCINEVA?

Dintre toți bobocii, Sedgewick e cel mai enervant. Nu e un elev slab. Din contră. E bun. Chiar FOARTE bun.

NU UITA, E
DOAR O **FATĂ!**

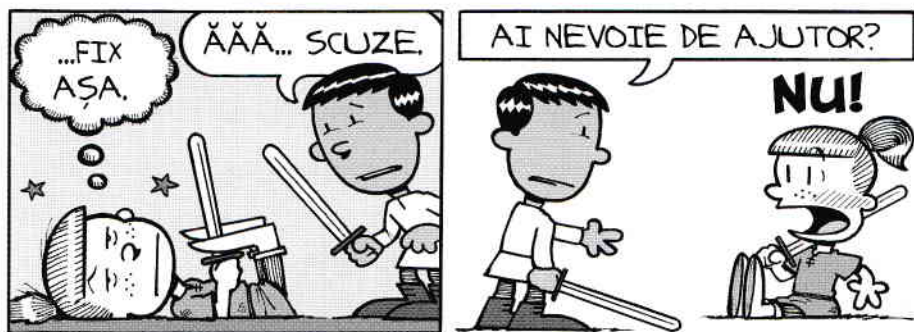
„DOAR
O
FATĂ?”

Auzindu-l pe sir Bădărănescu, îmi iau foc obrazii. Știam că nu mă place, acum știu și de ce. Crede că Academia de

Cavaleri e doar pentru BĂIEȚI. Dacă ar fi după el, eu nici N-AȘ FI aici.

Ca să fie clar, nu folosim arme adevărate. Ne luptăm cu săbii de antrenament. Sunt din oțel, dar au lama neascuțită, ca să nu rămânem din greșeală fără vreun braț. E o chestiune de siguranță. Dar, oricât de inofensive ar fi, tot nu-i plăcut să fii altoit cu ditamai bucătoiuul de metal.

Chiar DACĂ aș fi avut nevoie, n-aș fi acceptat. Nu vreau să zică lumea că n-am stofă de cavaler. Mă ridic anevoie de jos și mă pregătesc pentru „Max vs. Sedgewick – runda a doua“.

books
TOATĂ
GRĂMADA ASTA
DE PIETRE...

— Pe bune? mă rățoiesc eu, uitând toată povestea cu „ține gura închisă“.

— O, sunt foarte serios, mârâie el. TU cât de serioasă ești?

Încă o zi în paradis. Încântător, nu-i așa? Știam că e nevoie de multă muncă ca să devii cavaler...

...DAR NU DE
GENUL **ĂSTA**
DE MUNCĂ!

Academia de Cavaleri n-a fost mereu o pacoste. De fapt, când m-am înscris eu, acum o lună, era TRAI PE VĂTRAI. Dar atunci instructor nu era bunul meu amic Despotescu.

ERA SIR LEJEREANU!

Lejereanu a fost comandantul Gărzii Regale. Omul e o legendă vie. E bătrân ca pietroaiele astea și de două ori mai dur.

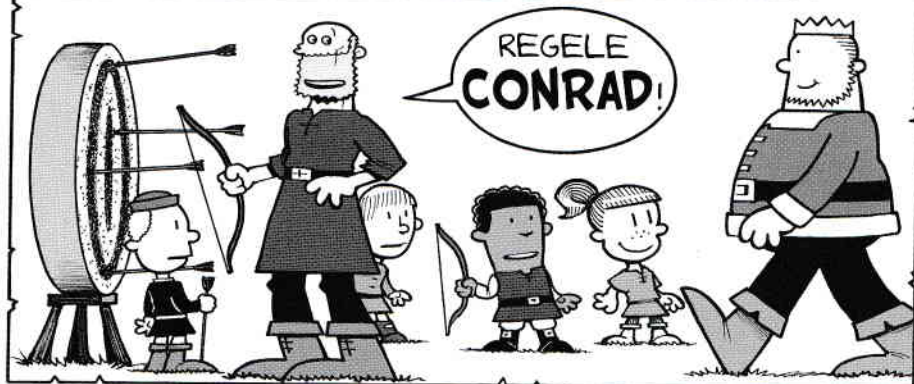
Dar știți ce-i cu adevărat impresionant la el?

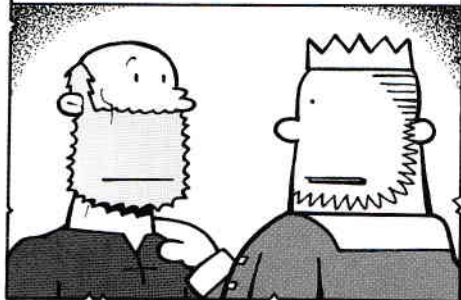
E UN PROFESOR EXTRAORDINAR!

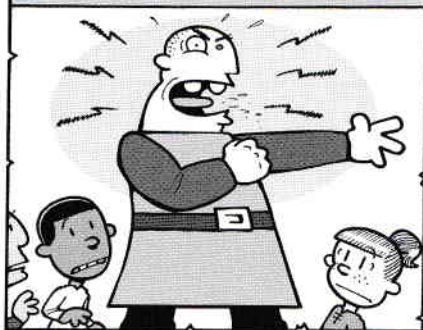
MAI BINE ZIS, ERA. AM APUCAT SĂ ÎNVĂȚĂM CU EL
VREO CINCI SAU ȘASE ZILE, APOI AM AVUT PARTE
DE O VIZITĂ MAI DEOSEBITĂ...

EL ȘI LEJEREANU
S-AU SFĂTUIT ÎN TAINĂ.
A DOUA ZI, LEJEREANU
A DISPĂRUT!

ȘI CLOVNUL ĂSTA
I-A LUAT LOCUL.

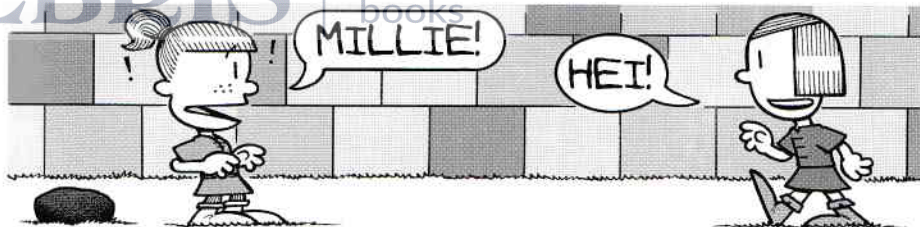
DE ATUNCI,
ACRM A DEVENIT
BOLOVĂNOASĂ.

BOLOVĂNOA-
SĂ! V-ATI
PRINS?

MAX!

Dacă nu știți cine-i Millie, vă explic pe scurt: e una dintre prietenele mele cele mai bune și e un Minicavaler. Vă întrebați cine sunt Minicavalerii?

— În afară de bătături în palme? Nu mare lucru, îi spun eu. Doar niște muncă în zadar pentru cel mai groaznic instructor de sabie din lume.

— Ai nevoie de ajutor? întreabă Millie.

— Sigur, ar pica LA ȚANC, răspund eu.

V-am zis că Millie are puteri magice? E un amănunt destul de important.

Faptul evident al zilei: Alandala e un vrăjitor. Și nu un vrăjitor oarecare.

PE VREMURI A FOST
MAGICIANUL DIN MĂISĂFIE!

